

[Johan Nielsen.]

kvæg i mængde, medens den fattige ikke ejede andet end et eneste lille lam, som han havde købt og opdrættet, og som var vokset op sammen med hans børn; det åd af hans brød, drak af hans bæger og lå i hans skød og var ham som en datter. Men da den rige mand engang fik besøg, ømmede han sig ved at tage noget af sit eget småkvæg eller hornkvæg og tillave det til den vejfarende mand, som var kommet til ham, men tog den fattige mands lam og tillavede det til sin gæst. Da blussede Davids vrede heftigt op mod den mand, og han sagde til Natan: „Så sandt Herren lever: den mand, som gjorde det, er dødsens, og lammets skal han erstatte firefold, fordi han handlede så hjerteløst.“

Så mange vare ordene, og så lunde tænker man. Der ligger nogle øgrupper i Nordatlanten. En del af dem er et mægtigt imperium, for hvilket solen aldrig går ned. Dette imperium har så mange indtægtsmuligheder, at fiskeriet næsten ingen rolle spiller, højst nogle få promille.

Lige nord for dette mægtige imperium ligger nogle få fattige klippeøer, hvis indbyggere gennem tusind år har ført en næsten håbløs kamp for tilværelsen. I dag har de så at sige kun fiskeriet at ty til. Dette udgør nogle og halvfems procent af nationalindkomsten, og dog har man gang på gang oplevet, at det mægtige imperiums trawlere har fisket inden for territorialgrænsen. Er der noget at sige til, at vi færinger bliver bitre på briterne? De har alt. Vi har kun fiskeriet. Havet er uendeligt, hvorfor skal de så ligge på vore fiskebanker, hvor de ifølge overenskomst intet har at gøre?

Det gør ikke bitterheden mindre, at vi adskillige gange har set dem undslippe, og heller ikke at vi har oplevet, at de er arresteret, men er blevet frikendt ved retten i København.

Jeg ved godt, at mange færinger tror, at briterne blev frikendt i København, fordi danskerne er bange for deres flæsk. Dette har jeg til enhver tid benægtet, men vane-tænkning har dybe rødder.

Hvad angår tilfældet „Red Crusader“, var man ret optimistisk. Denne sag kom jo

for en international domstol, så her ville retfærdigheden ske fyldest. Men hvad skete der? Jo, vi fik at vide, at „Red Crusader“ har været på forbudt område med nettet ude, men at det ikke er bevist, at den har fisket. På mig virker en sådan kendelse latterlig, men jeg er jo heller ikke jurist. Jeg er kun gammel fisker, og når vi havde net, langline, håndline eller snøre ude, så var det for at fiske og ikke for at spille billard.

Alligevel vil jeg af betænkningen udlede, at når „Red Crusader“ af kommissionen i Haag er blevet kendt skyldig i at have foregrebet sig på færøsk fisketerritorium, og da jeg ikke vil, at lykken endnu en gang skal være med den engelske mand på rov mellem Nordens skær, tillader jeg mig at spørge den højtærede forsvarsminister: anser man sagen „Red Crusader“ for at være afsluttet, efter at undersøgelseskommissionen i Haag har afgivet sin kendelse?

Jeg har et tillægsspørgsmål af mere principiel art. Den eneste anke, som undersøgelseskommissionen bringer over kommandørkaptajn Sølling, er, at han, da „Red Crusader“ satte kurs mod Skotland, skød med skarpt. Nu er det mig ikke beskåret at skulle belønne nogen, men havde jeg magt som agt, så skulle kommandørkaptajn Sølling ikke have gjort denne helledåd forgæves. Hvad skulle kommandørkaptajnen gøre andet end skyde med skarpt? Han burde have brugt andre midler, siger kommissionen i sin betænkning. Hvilke midler, om det må være tilladt mig at spørge. Måske skulle kommandørkaptajnen have sunget den gamle schlager „My heart longs for you, please come back to me“. Eller også burde kommandørkaptajnen have taget nogle namnam-piger med, som fra fregatten kunne have vinket briterne tilbage.

Nu skæmter jeg, siger man måske. Men der er alvor i skæmten. Det gælder mine landsmænds daglige brød, og det er livet om at gøre, at vi får en effektiv fiskerivagt omkring vore øer. Jeg ved godt, at vi nu får et nyt fiskeriinspektionsskib til Færøerne, og jeg ved også godt, at dette kan løbe enhver trawler op. Men hvad kan det nytte, hvis det ikke må skyde med skarpt? De kan borde trawleren, siges det. Javel, land-